Їхав козак на війноньку

Обр. М. Різоль *М. Гайворонський*
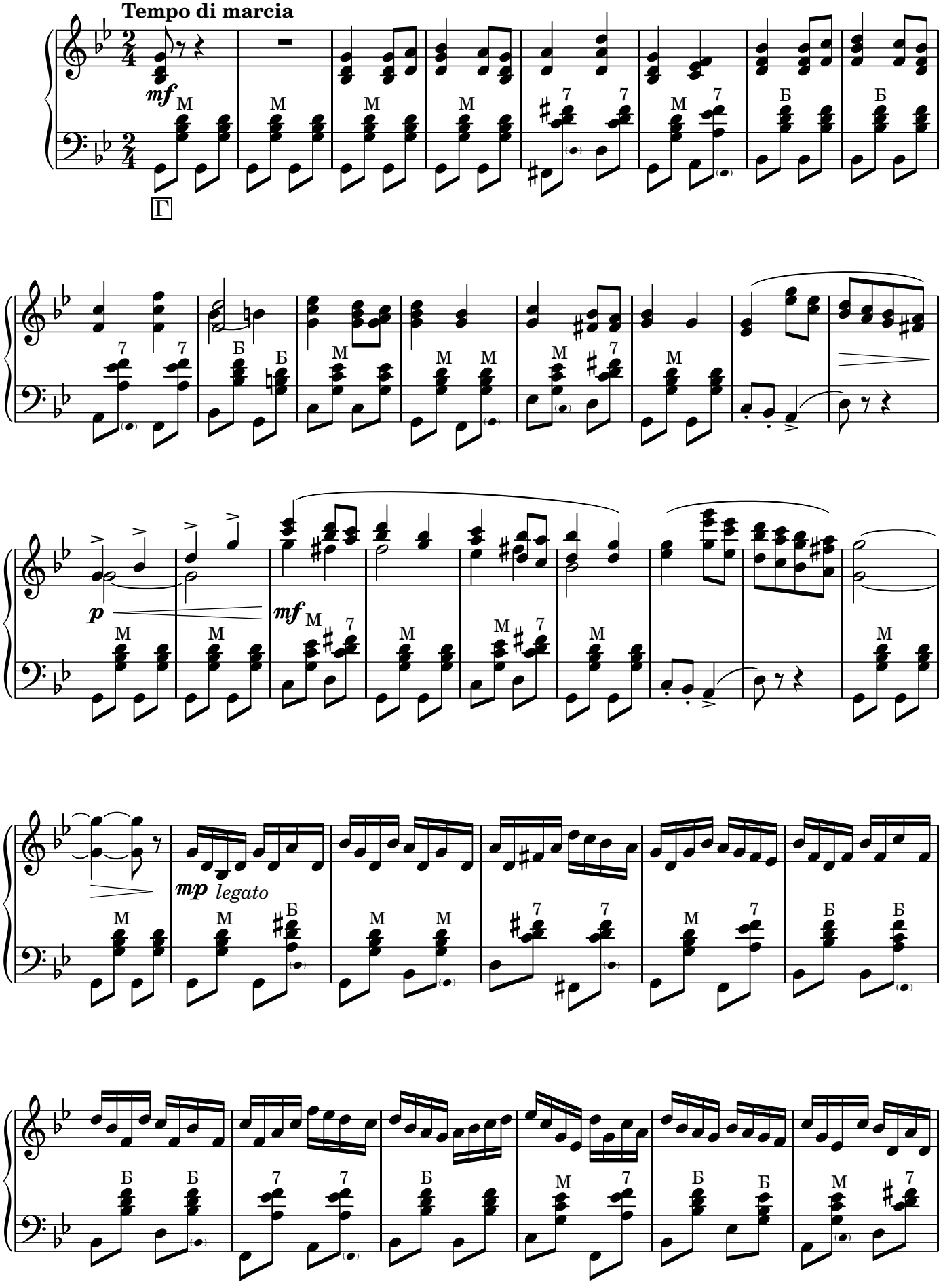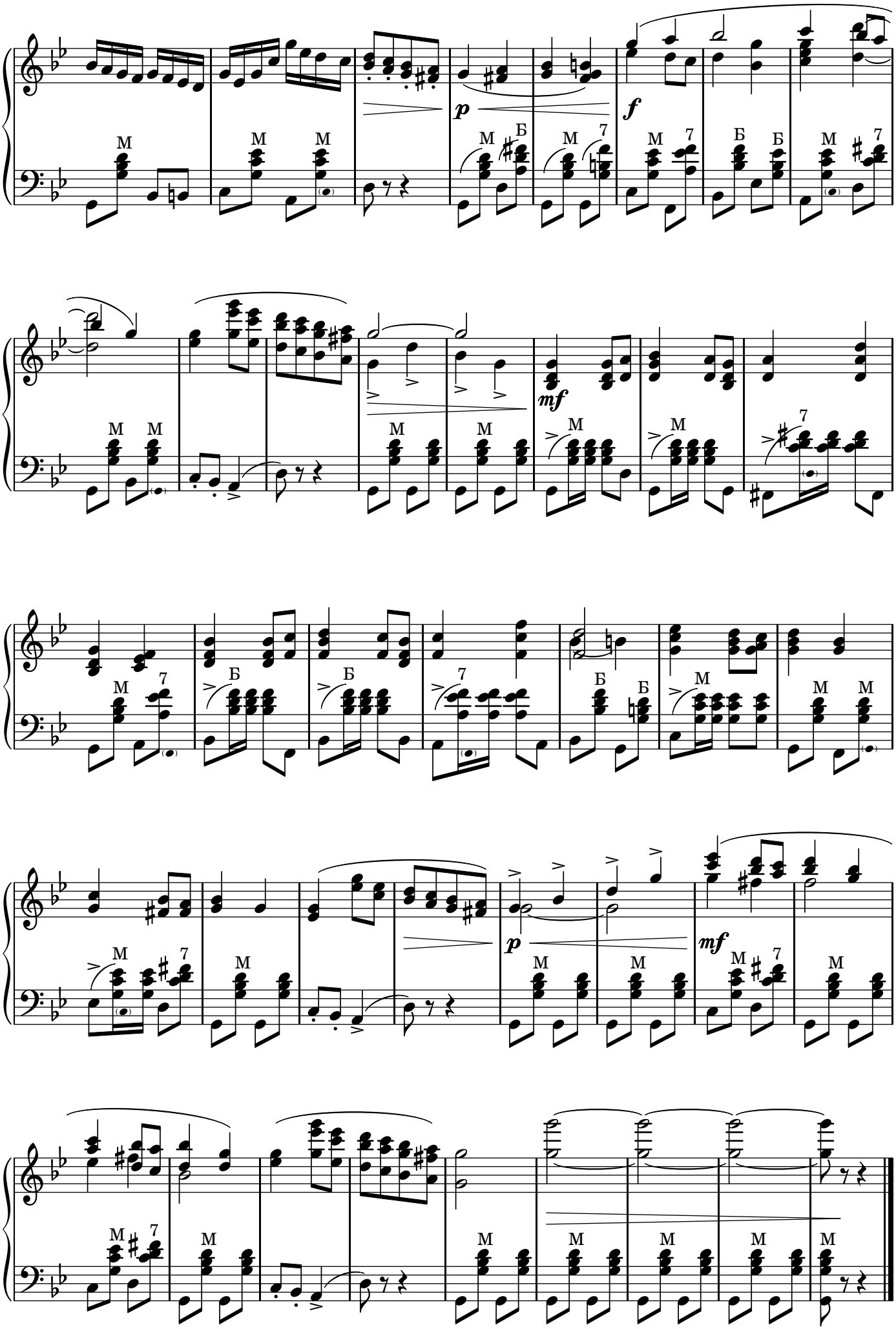
p
f
mf
mf
p
mf

1. Їхав козак на війноньку:
«Прощай, — сказав, — дівчинонько…
Прощай, миленька, чорнобривенька, *(2)*
Я йду в чужую сторононьку!»

2. «Дай же, дівчино, хустину,
Може я в бою загину…
Темної ночі покриють очі, *(2)*
Легше в могилі спочину!»

3. Дала дівчина хустину,
Козак у бою загинув…
Темної ночі покрили очі, *(2)*
Вже він в могилі спочинув.

4. Добрії люди насилу,
Взяли нещасну дівчину…
А серед поля гнеться тополя, *(2)*
Та й на козацьку могилу.